

အစိမ်းရောင်
မွဲမိမွဲရာ
ကတ်ကြေးတစ်လက်

အစွဲဟူသည် က ဘဝမှာ မထားသင့် မထားအပ်တဲ့ အရာတစ်ခုပေ။
ပစ္စည်းစွဲတာ။ လူပုဂ္ဂိုလ်စွဲတာ။ အကြောင်းအရာကို စွဲတာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
အစွဲလမ်း တစ်ခုခု ဖြစ်လာရင်တော့ လူ့ဘဝမှာ ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ပရလော
က ဘုံဘဝ ရောက်သွားရင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် မကောင်းလှပါဘူး။ သတိသံဝေဂ
ထားအပ်စရာ တစ်ခုပါပဲ။

မြို့လေးကား နေ့ဘက်မှာ စည်ကားသလောက်။ ညမိုးချုပ်ပြီ ဆိုရင်
တော့ လူသူလေးပါး ကင်းရှင်း နေလေသည် ။ နယ်မြို့ဆိုတော့လည်း
မြို့ကြီးလိုတော့ အစည်ကားကြီး မဟုတ်ပေမဲ့ တော်ရုံတော့ လူစည်ကား
လျက် ရှိပါသည် ။ သို့ပေမဲ့ ဒီလို ညကြီး မိုးချုပ်မှာ တော့ လမ်းမထက်
တစ်ခါတစ်ရံ ခုတ်မောင်းသွားတဲ့ ကားသံ ဆိုင်ကယ်သံမှ အပ ကျန်တာ
တော့ သိပ်မကြားတော့။

နေလုံးကြီး ဝင်သွားပြီး၍ အလုပ်သိမ်းသူ အိမ်ပြန်သူတွေက အသီး
သီး ပြန်ကြပြီး အနားယူ အိပ်စက်ရာ အချိန်လို့ သတ်မှတ်ထားကြတဲ့ ဒီ
လို ညအချိန်မှာ တော့ လူတော်တော်များများက အိပ်စက် အနားယူ
နေကြလေပြီ။

ထိုမြို့လေး၏ ရပ်ကွက်တစ်ခု အတွင်းရှိ အိမ်တစ်အိမ်မှာ လည်း မိ
သားစုတစ်စုက အိပ်စက်နေ ကြလေသည် ။ အချိန်ကတော့ ညသန်းခေါ
င်ယံ အချိန်။ မိမိဇော်လည်း သမီးဖြစ်သူနှင့် အိပ်ခန်းထဲမှာ အိပ်စက်နေ
ရင်း နားထဲသို့ ထူးထူးဆန်းဆန်း အသံတစ်ခုက တဝှေ့ဝှေ့နဲ့ တိုးဝင်လာ
ခဲ့သည် ။ အခုချိန်က သူမနဲ့ သမီးလေးပဲ ရှိတာမို့ ဘာများ ဖြစ်မလည်း

ဆိုပြီး ထိုအသံသဲ့သဲ့ကို နားစိုက် ထောင်လိုက်မိတော့ ကြားနေရ သည့်
ထိုအသံကား...

"ဖြီ ... ဂျီ ... ဂျီ"

အသံတွေကတော့ ပိတ်စတွေကို ညှပ်နေတဲ့ အသံမျိုးပါ။
ညသန်းခေါင်ကျော် အချိန်ကြီးမှာ ဒီလို ပိတ်စညှပ်သံတွေကို
ဝီဝီသသကြီးပင် ကြားလိုက် ရလေတော့ မိမိဇော် တစ်ယောက် အနည်း
ငယ် လန့်သွားကာ ဘာများ လည်း ဆိုပြီး တွေးလိုက်မိသည် ။
စိတ်ထဲမှာ တော့ တကယ်လား အိပ်မက်လေလား။ ဒါပေမဲ့ သေသေ ချာ
ချာပင် နားနဲ့ ဆက်ဆက် ကြားနေရလေတော့ အိပ်မက်တော့ မဟုတ်နိုင်
။

"သမီးလေး များ လား "

စိတ်ထဲမှာ သူမ၏ သမီးလေးများ အိပ်ရာက ထပြီး အဝတ်တွေကို
ညှပ်နေတာလား။ ဒါ့ကြောင့် သူမ အိပ်နေသည် နေရာရဲ့ ဘေးကို
စမ်းကြည့်လိုက်တော့..

"ဟင် ... သမီးလည်း ဒီမှာ အိပ်နေတာပဲလေ ဒါဆို ဘာလဲ"

စိတ်ထဲမှာ တော့ မကြောက်မိပေမဲ့ လန့်တော့ လန့်နေလေသည် ။

"သူခိုးတွေများ လား ... ဒါလည်း မဟုတ်သေးပါဘူး။ သူခိုးသူဝှက်ဆို
ရင် ဒီလို အသံကြားရမလား"

သူမ၏ စိတ်ထဲမှာ တော့ အမျိုးမျိုးပင် တွေးတောနေခဲ့သည် ။ ကြား
နေရတဲ့ အသံကတော့ ပျောက်မသွားခဲ့ တစ်ချက်တစ်ချက် ကျယ်ကျယ်
လောင်လောင်ပင် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည် ။

ဒီတော့ ထွက်ကြည့်ရင် ကောင်းမလားဟု တွေးခဲ့ပေမဲ့ လက်ရှိမှာ သူ

နှင့် သမီးလေးသာ ရှိနေသည် မို့ ထွက်မကြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒီညမှ အမျိုးသားဖြစ်သူ စိုးပိုင်က ညဆိုင်း ဆင်းရသည်။ ဒီတော့ တစ်အိမ်လုံးမှာ သူမနှင့် အသက် ၆ နှစ်အရွယ် သမီးလေးသာ ကျန်ခဲ့သည် မို့ ထွက်မကြည့်ခြင်းပင်။ လူဆိုးသူခိုး ဆိုလျှင် လူကို အန္တရာယ်ပြုကာ ရန်ရှာမှာ စိုးရိမ်သည့် အတွက် ခုလို တွေးတောနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

မိမိဇော်လည်း ကြားနေရတဲ့ အသံကို ပို၍ အာရုံစိုက်ကာ နားထောင်ကြည့်မိသည်။ အသံက အိမ်ရှေ့ အပ်ချုပ်စက် နားကလာတဲ့ အသံမှန်းတော့ သိလိုက်သည်။ အဝတ်တွေကို ကတ်ကြေးတစ်လက်နဲ့ တဖြီဖြီ ညှပ်နေတဲ့ အသံမျိုးပါ။ ဟုတ်သည်။ သူမကလည်း စက်ချုပ်နေတဲ့ သူ ဆိုတော့ အသံကို ခန့်မှန်းမိလေသည်။ ဒီလို နားစိုက်ထောင်နေရင်း အသံက တာရှည်ပင် ကြားလာရတော့ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ပေ။ စိတ်ကိုတင်းကာ အပြင်ထွက်ဖို့ ကို ဆုံးဖြတ် လိုက်တော့သည်။

ဒီတော့ အခန်းထဲမှာ အသင့်ရှိနေတဲ့ ဝါးရင်းတုတ်လေးကို ယူကာ ဓာတ်မီးကို ကိုင်လျက် အိမ်ရှေ့သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း နင်းလျှောက်ခဲ့လေသည်။ စိုးပိုင် ညဆိုင်း တာဝန်ကျလျှင် ညရေးညတာ စိတ်ချရဖို့ အခန်းတွင်းမှာ ဒီလို တုတ်တစ်ချောင်းကို ဆောင်ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အန္တရာယ်တစ်ခုခု ကြုံလာလျှင် မိမိက လက်ဦးဖို့ အတွက် အခန်းတွင်းမှာ အသင့် ထားထားခြင်းပင် ဖြစ်သည် လေ။

မိမိဇော်လည်း လက်ထဲမှာ ဓာတ်မီးကိုင် ထားပေမဲ့ မဖွင့်သေးပေ။ မီးဖွင့်လိုက်လျှင် အခြေနေ တစ်ခုခု ပြောင်းသွားမှာ စိုး၍ မီးကို လုံးဝဖွင့်မထား။ ဒီအိမ်က မိမိနေခဲ့တာ အတော်ကြာနေပြီ ဆိုတော့ ဘယ်နေရာ ဘာရှိတယ်ဆိုတာ အကုန်သိနေသည် လေ။ ဒါ့ကြောင့် အမှောင်ထဲမှာ ခဏ နေကြည့်လိုက်တော့ မျက်လုံးက ကျင့်သားရ လာပြီ။ တဖြည်းဖြည်း

နဲ့ လည်း မြင်ကွင်းတွေကို ထင်ရှားလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ။

မိမိဇော် တစ်ယောက် ညာဘက်လက်က ဝါးရင်းတုတ်ကို ကိုင်ကာ ဘယ်ဘက်လက်က ဓာတ်မီးကိုတော့ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားလေသည်။ ။ ခြေသံကိုဖွဖွ နင်းကာ အိမ်ရှေ့ဆီသို့ အသာလေး လှမ်းလာ ခဲ့လိုက်သည်။ ။ ရင်ထဲမှာ လည်း မိမိနှလုံးခုန်သံကို မိမိပြန်ကြား နေသလိုပင်။ ။ တဒိန်းဒိန်းနဲ့ ဆူညံနေလေရဲ့ ။ ရင်တဒိတ်ဒိတ် ခုန်လာပေမဲ့ မိမိကိုယ်မိမိ အားတင်းရင်း အိမ်ရှေ့ခန်းထဲက အသံကြားရာ နေရာသို့ အခန်း ထဲမှ နေ အသာချောင်းကြည့် လိုက်လေတော့ ...

သူမ မြင်နေရသည် ကိုပင် မယုံချင်ပေ။ အမြင်များ မှားလေသလား ဟု မျက်လုံးတွေကို ပွတ်သပ် ကြည့်လိုက်သည်။ ။ ပုံရိပ်တစ်ခုကို မျက်လုံးထဲမှာ မြင်နေရလေသည်။ ။ ထိုပုံရိပ်က အမျိုးသမီး တစ်ယောက်၏ သဏ္ဌာန်။ ဒီလို ဘာမှန်းမိပဲ အမှောင်ထဲမှာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို မြင်နေရတော့ သူမလည်း ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်း ခုန်နေပြီး ဘာလုပ်ရမှန်းပင် မသိပေ။ ထို့ကြောင့် မိမိမြင်နေတဲ့ သဏ္ဌာန်ကို စိုက်ကြည့်နေကာ ဘာလဲ ဆိုတာကို တွေးတော နေမိသည်။ ။ အမှောင်ထဲမှာ ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း မျက်လုံးက ကျင့်သား ရလာကာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပီပြင်လာသလို မြင်လာရလေသည်။ ။ မိမိဇော်လည်း ဒီအခါမှာ အသေချာပင် စိုက်ကြည့် လိုက်မိလေတော့...

"ဟင် ... အဝတ်တွေကို ညှပ်နေတာပဲ"

ဆိုပြီး ထိတ်ထိတ် လန့်လန့်နဲ့ တွေးမိလိုက်သည်။ ။ သူမ မြင်တွေ့ နေရတာကတော့ မိန်းမ တစ်ယောက်က အမှောင်ထဲတွင် ထိုင်ကာ ကတ်ကြေး တစ်လက်ဖြင့် အဝတ်တွေကို ထိုင်ညှပ်နေတဲ့ မြင်ကွင်းမျိုးပါ။ ။ ဒီလိုကြီး ပီပီပြင်ပြင် မြင်နေရလေတော့ အသားတွေပင် တဆတ်ဆတ်

တုန်လာကာ ရင်ထဲမှာ လည်း တဒိန်းဒိန်းနဲ့ ခုန်လာမိသည်။ ဘာရယ်မဟုတ် ကြက်သီးမွေးညင်းလေးတွေပါ ထလာခဲ့လေသည်။

သူက ဘယ်သူလဲ။ ငါ့အိမ်ထဲကို ဘယ်လို ရောက်နေတာလဲ မသိ။ ထူးဆန်းနေသည် ဟု လည်း ထင်လိုက်သည်။ မဟုတ်မှ လွဲရော ဒါ.. ဒါဟာ လူမှ ဟုတ်ရဲ့ လား။ ဒါဆို ဘာလဲ။ သူမကိုယ်သူမ မေးခွန်းတွေ မေးရင်း စိတ်ထဲကလည်း ကြောက်နေမိသည်။ ပြီးတော့ ထိုအမျိုးသမီးက တော့ သူ့ကို တွေ့ပုံမရ။ အယ်.. တွေ့တော့လည်း ဘာထူးလဲ ငါ့မှာ ဝါးရင်းတုတ် ရှိနေတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ လူ.. လူမဟုတ်ရင်ရော ဖြစ်ပါ့မလား။ စသဖြင့် ဘယ်လို တွေးရမလဲပင် မသိတော့။

အမှောင်တွင်းမှာ မိန်းမတစ်ယောက်က ပိတ်စတွေ အဝတ်တွေကို ကတ်ကြေးတစ်လက်နဲ့ စိမ်ပြေနပြေ ထိုင်ညှပ် နေပုံကလည်း မျက်လုံးရှေ့မှာ မြင်တွေ့နေရလေတော့ မီမီဇော်လည်း ကြောက်လာကာ နောက်ဆုံး မထူးဘူးဆိုကာ လက်ထဲက ဓာတ်မီးနဲ့ ဖျတ်ခနဲ ထိုးကြည့် လိုက်ပါတော့သည်။

ဒီတော့ သူမ ထိုးလိုက်တဲ့ မီးရောင်က ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ဝိုက်ကို ဖြာဆင်း သွားလေတော့ ..

"ဟင် ... ဘယ်ပျောက် သွားတာလဲဟ "

ဓာတ်မီးရောင်ရှေ့မှာ မြင်နေရတာကတော့ အပ်ချုပ်စက် တစ်လုံးရယ်ပါ။ ဒါကမထူးဆန်းပေ။ သူမ အမြဲချုပ်နေတဲ့ စက်ပဲဟာ။ ထူးဆန်းတာက စောစောက မှောင်မှောင်မည်းမည်းထဲမှာ မြင်တွေ့နေရတဲ့ မိန်းမက ဘယ်ရောက် သွားပြီလဲ မသိတော့ပေ။ ဘာမှ ကိုလဲ မတွေ့ရတော့။

"စောစောက ငါပဲ အမြင်မှားတာလား ... အမြင်မှားစရာလည်း မရှိပါဘူး။ ငါသေသေချာချာ အကြာကြီး စိုက်ကြည့် နေတာပဲ အသံတွေ

လည်း ကြားနေရတာပဲ"

သူမ နားထဲမှာ အဝတ်ညှပ်သံတွေကို တောင်မှ ထင်ထင်ရှားရှား ကြားနေခဲ့တာလေ။ မိန်းမသဏ္ဌာန် လူပုံရိပ်ကိုတောင်မှ တွေ့နေရသေးတာပဲ ဒါဆို ဘယ်ရောက်သွားလဲ ဆိုတာ စဉ်းစားရမခဲ့ပေ။ ပြီးတော့ နောက်ထပ် ထူးဆန်းတာ တစ်ခုက ပိတ်စညှပ်နေတဲ့ အသံကိုသာ ကြားနေရပြီး ညှပ်ထားတဲ့ ပိတ်စ အစအနတွေတော့ လုံးဝ မတွေ့ရပေ။ ဒီတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ တော်တော်လေးလည်း ထူးဆန်းလို့ နေတော့သည်။ ။

ထို့ကြောင့် လက်ထဲမှ ဓာတ်မီးကို ခဏ ပြန်ပိတ်လိုက်ကာ စောစောက မြင်နေရတဲ့ နေရာဆီကို ပြန်ကြည့် လိုက်လေတော့ ...

"ဟင် ပြန်ရောက် နေပါလား"

သူမလည်း မီးပြန် ပိတ်လိုက်တော့ မြင်နေရတဲ့ မိန်းမပုံရိပ်က ပြန်ပေါ်လာလေတော့ သူမလည်း တော်တော်လေး အံ့သြမိကာ ကြက်သီးတွေ ပိုထလာခဲ့တော့သည်။ ။ အဝတ်ညှပ်နေတဲ့ ကတ်ကြေးသံ တဖြူဖြူကိုလည်း ပီပီသသကြီးကို ပြန်ကြား လာခဲ့ပြန်သည်။ ။

ဒီတော့ မိမိဇော်လည်း ထွေထွေထူးထူး ထပ်မတွေးတော့ပဲ လက်ထဲက ဓာတ်မီးကို ပြန်ဖွင့် လိုက်လေတော့ မြင်နေရတဲ့ ထိုပုံရိပ်က ပျောက်သွား ပြန်တော့သည်။ ။

ဒီတော့ သူမစိတ်ထဲ တစ်ခုခုကို သိလိုက်ပြီး မီးကို ပြန်ပိတ် လိုက်လေတော့ ထိုပုံရိပ်က ပြန်ပေါ်လာခဲ့တော့သည်။ ။ ဒီလောက်ဆို သူမ သိလိုက်ပါပြီ။ ဒါသွေးရိုးသားရိုးတော့ မဟုတ်လောက်ဘူးဟု တွေးလိုက်ကာ ကြက်သီးတွေ တဖြန်းဖြန်း ထလာကာ တော်တော်လေးကို ထိတ်လန့် သွားမိပါတော့သည်။ ။ ဓာတ်မီးကိုလည်း ပြန်ထိုးထားလိုက်ပြီး ပြန်မပိတ်ရဲတော့ပါဘူး။ သူမလည်း အခုမှ ဇောချွေးတွေ ပျံလာကာ ဘာလု

ပ်ရမှန်း မသိအောင်ကို ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ။

မီးကို ပြန်ပိတ်ကြည့်ရင် ကောင်းမလား။ ဒီတစ်ခါ သေသေချာချာ စမ်းကြည့်ရမယ်။ ဒီတစ်ခါ မီးပြန်ပိတ်လို့ ဒီပုံရိပ်က ထပ်ပေါ်လာရင် ငါတစ်ခုခုလုပ်မှ ဖြစ်တော့မယ် ဆိုပြီး တွေးကာ စိတ်ကိုတင်းလျက် မီးကို ဖျတ်ခနဲ ပြန်ပိတ်ချ လိုက်တော့သည်။ ။ သူမ စိတ်ထဲကတော့ ပိုပြီးသေချာချင်တဲ့ စိတ်ကြောင့်ပါ။

ဒီလို ဖျတ်ခနဲလည်း မီးပိတ်လိုက်ရော ထို မည်းမည်း မိန်းမပုံရိပ်က တွေ့နေကျ နေရာမှာ မဟုတ်တော့ပဲ ဗြုန်းခနဲ သူမအရှေ့မှာ မြင် လိုက်လေတော့ မိမိဇော်လည်း အမယ်လေးဟု အော်ကာ အိမ်ရှေ့ခန်းကနေ အိပ်ခန်းထဲသို့ တစ်ရှိန်ထိုးသာ ပြေးသွားလိုက်တော့သည်။ ။ အိပ်ခန်းထဲ အရောက်မှာ တော့ တုန်တုန်ရီရီဖြင့် အိပ်ခန်း မီးတွေကို လိုက်လံဖွင့် လိုက်ပါတော့သည်။ ။

အိမ်ခန်း တစ်ခန်းလုံး မီးတွေ လင်းသွားလေတော့ အကြောက်ပြေသွားပေမဲ့ လန့်တော့ လန့်နေသေးသည်။ ။ သူမရဲ့ ရှေ့တည့်တည့်မှာ ဘွားခနဲ မည်းမည်း ပုံရိပ်ကြီးက ရုတ်တရက် ပေါ်လာလေတော့ သူမလည်း တော်တော်လေးကို ကြောက်လန့် သွားမိတာတော့ အမှန်ပါပဲ။

ထို့နောက် သမီးဖြစ်သူကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း အိပ်နေတာကြောင့် သူမလည်း တော်သေးသည် ဟု သက်ပြင်းချ လိုက်မိသည်။ ။ ဒါမျိုးက ကလေးတွေသွားရင်လည်း မကောင်းဘူး။ တော်ကြာ ကြောက်လန့်ပြီး သူမ သမီးလေး တစ်ခုခု ဖြစ်သွားရင် မလွယ်ပေ။ ခဏငြိမ်နေလိုက်ပြီ အခြေနေကို နားထောင် ကြည့်လိုက်တော့ ထူးထူးခြားခြား ဘာမှ တော့မတွေ့ရ မကြားရတော့ပါဘူး။

အမျိုးသားဖြစ်သူ စိုးပိုင်ကိုလည်း ဖုန်းခေါ်လိုက်ပေမဲ့

မကိုင်တာကြောင့် ထပ်ပြီး မခေါ်ဖြစ်တော့ပေ။ မအားလို့ နေမှာ ပဲဟု
တွေးကာ တစ်ညလုံးလုံး မီးတွေ ထွန်းထားကာ ပြန်ပြီးတော့ မအိပ်ရဲ
တော့ပါဘူး။ ဒီလိုစိတ်နဲ့ ဘယ်လိုမှ ကို အိပ်မပျော်တော့ပါ။ မနက်ကျရင်
တော့ သည် အကြောင်းကို ယောက်ျားဖြစ်သူအား ပြောပြမည်ဟု သာ
တွေးထားခဲ့ လိုက်တော့လေသည် ။

"ဘာ ... ဟာကွာ မင်းဟာကလည်း မဖြစ်နိုင်တာကွာ"

မနက် မိုးလင်းလာ၍ ညဆိုင်းဆင်းနေတဲ့ ယောက်ျားဖြစ်သူ ကိုစိုးပိုင်
ပြန်လာ၍ ညက မိမိဇော် ကြုံခဲ့သည့် အကြောင်းအား ပြောပြလိုက်သည်
။ ဒီတော့ ကိုစိုးပိုင်က မယုံသလိုဖြင့် ပြန်ပြော လိုက်ခြင်းပါ။ ဒီတော့ မိမိ
ဇော်လည်း သူတကယ် ကြုံရခဲ့တာပဲ ဒါ့ကြောင့် ဟုတ်ကြောင်းကို ပြန်လ
ည်၍ ပြောပြနေသည် ။

"ဘာလို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာ လည်း ရှင့် .. ကျမ တကယ် ပြောနေတာ"

"ဟ.. ဒီမှာ နေလာတာကြာပြီ ဒါမျိုးတစ်ခါမှ မကြုံဖူးပါဘူးကွာ"

ဒီတော့ မိမိဇော်လည်း ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို အခိုင်မာ ချ လိုက်
လေပြီး မိမိကိုယ်တိုင် ယုံကြည်မှု ရှိသဖြင့် ..

"ဒီမှာ ကိုစိုးပိုင်.. ညက တကယ်ပဲ ကြုံခဲ့တာရှင့် ဒါ့ကြောင့် ရှင် ဒီည
ဘယ်မှ မသွားနဲ့ စောင့်ကြည့်နေ"

စိုးပိုင်လည်း ဒီအကြံမဆိုးဘူးဟု စဉ်းစားလိုက်ပြီး လက်တွေ့မှ ယုံ

တတ်သူဆိုတော့ လက်တွေ့ကျတာက ပိုကောင်းသည် ဟု တွေးလိုက်သည် ။ တစ်ညလောက်တော့ အလုပ်နားပြီး မိမိဇော်ပြောတာ ဟုတ်သည် မဟုတ်သည် ကို ကြည့်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည် ။

"အေး.. ဒါလည်း ကောင်းတာပဲ.. ကိုယ်လည်း အတွေ့ကြုံရတာပေါ့"

ဟု ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်ပြောကာ စိုးပိုင်တစ်ယောက် လမ်းထိပ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ထွက်သွားတော့ လေသည် ။

မိမိဇော်ကတော့ ဒေါသထွက်ရင်း ကျန်နေခဲ့သည် လေ။ ညကဖြစ်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းအား အမျိုးသားဖြစ်သူ စိုးပိုင်ကို ပြောပြခဲ့ပေမဲ့ စိုးပိုင်က မယုံသလို ပြန်ပြောနေတာကြောင့် ညဘက်မှာ စောင့်ကြည့်ဟု ပြော လိုက်လေသည် ။ ညကျရင်တော့ တွေ့မတွေ့ မသိရသေးပေမဲ့ ညကလိုမျိုး သူမတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေမှာ ကိုတော့ စိုးရိမ်နေခဲ့လေသည် ။ ဒီညတော့ သူမတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်လေသောကြောင့် အနည်းငယ်တော့ အားတက်မိသည် ။

ခဏလောက်နေတော့ သမီးဖြစ်သူကို ရေချိုးပေးကာ ကျောင်းပို့ရသေးသည် ။ အိမ်နဲ့ ကျောင်းနဲ့ က သိပ်ပြီး မဝေးလေတော့ ခြေကျင်သာ လျှောက်သွားခဲ့လေသည် ။ ကျောင်းပို့ပြီးလေတော့ အိမ်ကို မပြန်သေးပဲ မိဘတွေရှိသည့် တစ်ဖက်လမ်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည် ။

မိမိဇော်တို့ နေတာကတော့ မြို့ထဲ မကျတကျရှိ ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် ဖြစ်လေသည် ။ စိုးပိုင်က ပန်းရံလုပ်လျက် မိမိဇော်ကတော့ အိမ်စားရိတ် အထောက်ပံ့ရနိုင်ရန် အိမ်တွင် ပင် စက်ချုပ်လေသည် ။ ဒီလို လင်မယား

နှစ်ယောက် အလုပ်လုပ်မှ တော်ကာကျမည် ဖြစ်သည် ။ သမီးလေးက တော့ ပိုင်မိမိစိုး ဟု ခေါ်ကာ ယခု ပထမတန်း တက်နေလျက်ရှိသည် ။ မိမိမိမိလည်း ယခုရက်ပိုင်းမှာ အလုပ်ပါးနေ၍ အပ်ချုပ်စက်ကိုတောင် မထိဖြစ်ခဲ့ပေ။ နောက်ရက်ကျရင်တော့ အင်္ကျီဆန်းဆန်းလေးတွေ ချုပ်ဦးမှ ပဲ ဟု သာ တွေးထားလိုက်တော့သည် ။

သူမ၏ မိဘတွေတော့ သူမနေသည့် လမ်းရဲ့ တစ်ဖက်လမ်းတွင် ရှိသည် ။ ဒါကြောင့်လည်း အရေးအကြောင်း ဆိုလျှင် သွားနိုင်သည် လေ။ မိမိမိမိလည်း အဖေ အမေတို့ အိမ်ကိုရောက်တော့ သာကြောင်း မာကြောင်းမေးပြီး လုပ်စရာရှိသည် များကို ပိုင်းဝန်း လုပ်ကိုင်ပေးရင်း ညက အကြောင်းကို ပြောသင့် မပြောသင့် ချိန်ဆနေလေသည် ။ ဒီတော့ မိခင်ဖြစ်သူမှ ..

"ဟဲ့ သမီး ညည်းကြည့်ရတာ ဘာဖြစ်နေတာလဲ တစ်မျိုးပါလား .. ဘာလဲ စိုးပိုင်နဲ့ ရန်ဖြစ်ကြလို့ လား"

ဒီတော့ သူမလည်း ခေါင်းခါယမ်း လိုက်ပြီး..

" မဟုတ်ဘူး အမေရေ.. သမီးစဉ်းစားနေတာ အမေတို့ ကို ပြောရင် ကောင်းမလား မပြောရင် ကောင်းမလား ဆိုတာ"

"ဟဲ့ သမီးစကား ကြားရတာ အမေ ရင်ထိတ်လိုက်တာ .. ဘာများလဲ သမီးရယ်"

"ဒီလိုအမေရဲ့ .. ညက အိမ်မှာ ထူးထူးဆန်းဆန်း ကြုံရလို့ ..."

ဆိုပြီး အစချီကာ ညတုန်းက ဖြစ်ပျက်ပုံကို အသေးစိတ် ပြောပြလိုက်တော့သည် ။ သူမ၏ စကားဆုံးလေတော့ မိခင်ဖြစ်သူက ရင်တတိတ် တိတ်နဲ့ ပြန်ပြောလိုက်သည် ။

"နေဦးသမီး.. ဟုတ်တယ် မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ထားဦး အမေ့မြေး လေးတွေ့ရင် ကြောက်နေမှာ "

"ဟုတ်တယ် သမီးလည်း အဲဒါကိုတွေးမိတယ်.. ကိုစိုးပိုင်ကလည်း ညကျရင် အလုပ်မသွားပဲ စောင့်ကြည့်မယ်လို့ ပြောတယ်"

မိမိဇော်၏ အမေဖြစ်သူ ဒေါ်အုန်းမြိုင် တွေးမိသည် က ဒီလို အဖြစ်ပျက်မျိုးကို သူမ၏ မြေးဖြစ်သူ မိမိဇော်၏ သမီးလေး တွေ့သွားရင် က လေးခမျာ တော်တော် ကြောက်သွားလိမ့်မည်။ ဒီတော့ ဒေါ်အုန်းမြိုင်က

..

"သမီး.. မောင်စိုးပိုင်နဲ့ ဒီည စောင့်ကြည့်မှာ ဆိုရင် အမေ့မြေးလေး ကို အိမ်မှာ လာထားလှည့် .. တော်ကြာ ကလေး လန့်သွားမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အမေ .. သမီးလည်း တွေးမိလို့ အမေ့ဆီမှာ ထားဖို့ တွေးထားတာပါ.."

သည် လိုဆိုတော့ အဆင်ပြေလေသည် ။ တော်ကြာ ညကလို သမီးမြိုင်သွားရင် ခက်လှချည်ရဲ့ ဆိုပြီး မိမိဇော်လည်း တွေးမိတာကြောင့် အမေ့အိမ်မှာ ဆိုရင် ကောင်းသည် ပဲဟု လည်း စဉ်းစားမိခြင်းပင်။ ဒီတော့မှ သူမလည်း စိတ်အေးသွားပြီး ခဏနေတော့ အိမ်ပြန်ဖို့ ပဲ ပြင်လိုက်တော့သည် ။
